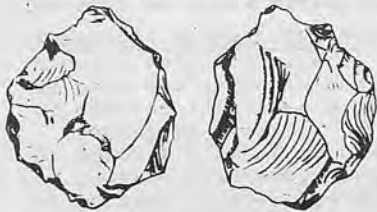

EXPOSICIÓ PERMANENT

Mostres de sílex de La Timba.

L'any 1974 iniciàrem la investigació arqueològica a Riudoms i la recerca de materials, tant arqueològics com etnofràfics, amb el projecte de què servíssin de base per a un museu. Amb referència a l'arqueologia ens trobarem de bon principi amb la manca de dades sobre l'especialitat, o, en tot cas, es referien a la Timba del Castellot o al·lusions a un parrell de vil·les romanes. Malgrat tot i

seguint un treball constant sobre el terreny, descobrirem amb sorpresa, que Riudoms posseïa un gran nombre de jaciments arqueològics. Ara, sis anys més tard, podem assegurar sense por a equivocar-nos, que la nostra vil·la i el seu terme és un dels focus més densos i rics en arqueologia romana de tot Catalunya. Des d'aquests descobriments, el nostre propòsit s'encaminà a la reconstrucció de la prehistòria local, procurant, de passada, salvar totes les restes arqueològiques que anàvem recollint, fruit d'una incansable catalogació de jaciments, dels quals en classifiquem setze vil·les romanes, dos forns de ceràmica i dos necròpolis també de l'època romana, sense oblidar el més recent i espectacular descobriment d'un poblat neolític de cabanes. Però no tot foren flors i violes en aquests anys d'investigació. Cal precisar tota una sèrie de vicisituds adverses i, sobre tot, a la precària situació econòmica en què sempre ens movem, molts cops salvats amb aportacions econòmiques de nosaltres mateixos. D'aquesta manera, a tranques i barranques, arribem a l'Exposició permanent de materials arqueològics aconseguits en les recerques, els quals quedaran exposats a l'antic col·legi de les Monges, a la plaça de la Mare Cèlia, 1.

Hem concebut l'Exposició amb un propòsit cronològic i didàctic, que faci més fàcil l'assimilació. Forçosament i al ser els materials de prospeccions simples de superfície, aquestes no són peces espectaculars, de les que s'exposen als museus nacionals o amb l'arrelament museístic d'altres ciutats; de totes maneres aquest conjunt de peces, restes de ceràmica o objectes de tot tipus que presentem, tenen el mateix valor, cronològic i documental, dels grans museus. Són les restes d'uns estris que en el seu dia formaren l'aixovar de l'home primitiu, que des de fa més de cinc mil anys els ha anat deixant com a testimoni del seu pas i existència en els llocs -avui Riudoms-, en els que hi habità; són, en definitiva, els únics llaços que ens uneixen amb el passat, senzills i alhora imprescindibles documents que ens ajuden a conèixer a d'altres éssers humans que ja des dels albars dels temps visqueren en aquesta mateixa terra en què avui vivim nosaltres, conservant el seu missatge silencios i que avui s'ens revelen com un inapreciable arxiu de dades, als quals nosaltres, com a hereus i homes civilitzats, tenim el deure de vetllar per la seva salvaguarda, defensa i conservació.

Valerià ROMERO I ALARCON
Vocal Secció de Prehistòria i
Protohistòria del CERAP.